

Danute Võsar

Ära reeda mind, pisar,
ära näita minu nõrkust!
Miks sa tulema visa ja sul on alati
õigus.

Tuled siis, kui on valus,
armastan või vihkan,
kui kukub kägu salus,
siis kui ennast pilkan.
Kui kirun sind, mu pisar,
anna mulle andeks.

Oled just kui armas sõsar,
teed mind nõrgaks ja malbeks.

Sa koputa minu uksele, sõber,
ükskõik mis kellaajal –
kui valus on hingel
ja toetust vajad.

Mu ükselingile vajuta julgelt,
kui soovid jagada rõõmu –
kui mõtted nagu suled
aina tõusevad lendu.

Ma avan ukse ja vaikides kuulan
sinu südame imelist laulu.
Minu juurde võid tulla,
kui vajad jõudu.

Kuid tule vahel lihtsalt niisama,
sest ka mina mõnikord nutan.
ja võib-olla just täna
ma toetust ootan.

KOPUTA

Avatud hing III

KIRJASTUS PALJASJALG